

[N. Neergaard.]

heder, har vi som Helhed tiltraadt Forslaget. Jeg gjorde den Bemærkning, at nu var vi enige om, hvorledes Udvalget skulde se ud, men at det formentlig vilde være mere praktisk og rigtigt at vente til efter Valget med at nedsætte Udvalget — den Gang hang Valget allerede lige over Hovederne —, idet Udvalget jo skulde bestaa dels af et Underudvalg af Finansudvalget, dels af Medlemmer af Tinget, som skulde vælges af Partigrupperne, to af hver. Jeg sagde det, som jeg synes er ganske uimodsigeligt, at da man slet ikke vidste, hvorledes Finansudvalget kom til at se ud, eller hvem der efter den 16. November var Medlemmer af dette Ting, saa var det dog det eneste rigtige at vente til efter Valget, saaledes at disse Medlemmer kunde blive valgt blandt Rigsdagens Medlemmer og af det nyvalgte Tings Medlemmer, og jeg tilføjede, at formentlig vilde der ikke ske den mindste Skade derved, thi det var jo umuligt, at dette Udvalg kunde arbejde i den forestaaende Tid under Valgkampagnen, idet de alle skulde ud og deltage i Valgkampagnen.

Disse Betragtninger blev uden Modsigelse godkendt af samtlige Finansudvalgsmedlemmer, og der blev ikke rejst den mindste Indvending derimod.

N. C. Christensen: Forslaget om at nedsætte et saadant Spareudvalg fremkom fra Venstres Side, men det var saaledes, at man stillede Forslag om, at det skulde være en parlamentarisk Kommission, der skulde nedsættes for at undersøge, i hvor vid Udstrækning der kunde indføres Besparelser paa Finansloven. Dette Spørgsmaal blev henvist til et Underudvalg af Finansudvalget. Dette Underudvalg holdt straks Møde, men da viste det sig, at man i Underudvalget var klar over, at det ikke var muligt at begynde Forhandlingerne om Besparelser med den gamle Finanslov som Grundlag, man maatte vente, til det nye Finanslovsforslag kom til at foreligge.

Derefter afholdtes der igen et Møde, og de 4 Underudvalgsmedlemmer blev enige om at henstille til Finansudvalget, for det første at man ikke nedsatte nogen parlamentarisk Kommission, og dernæst at man i det hele taget ikke nedsatte en Kommission, idet Udvalgets Medlemmer mente, at det vilde være rigtigere, at Finansudvalget paatog sig det Arbejde og delte sig i nogle Underudvalg, der hvert fik med sin Del af Finansloven at gøre. Dette Forslag,

som blev tiltraadt af alle 4 Medlemmer i Udvalget, fandt imidlertid ikke Tilslutning, idet man fra Venstres Side fastholdt, at der skulde nedsættes et særligt Udvalg. Jeg udtalte for mit Vedkommende den Gang, at jeg under disse Forhold ikke vilde modsætte mig et saadant Udvalgs Nedsættelse, men der maatte saa naturligvis optages nye Forhandlinger, og de enkelte vilde forhandle med deres Partier herom.

Derfor fremkom Forslaget først i sidste Øjeblik, og da gik Forslaget, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard oplyste, ud paa, at man nedsatte et Udvalg paa 4 Medlemmer af Finansudvalget og 8 valgt af Partierne, altsaa 2 valgt af hvert Parti, men da blev altsaa Behandlingen af det standset paa Henstilling af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, idet han ganske rigtigt sagde, at han ikke mente, det kunde nytte at vælge et Udvalg nu, da vi stod lige foran en Opløsning.

Larsen-Badse: Jeg vil gerne have Lov i en kort Bemærkning at bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling af Sagen, som blev givet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Forholdet ligger saaledes, at det Underudvalg, hvoraf jeg af mit Parti er valgt som Medlem, i en Skrivelse, der er dateret den 22. Oktober d. A., henstiller til Folketingets Partier, at de vælger hvert et Medlem til at tiltræde Udvalget. Dette tiltrædes af det ærede Medlem Hr. N. C. Christensen, af det ærede Medlem Hr. Povlsen og mig. Det ærede Medlem Hr. Pinholt fastholder principielt det af Venstre stillede Forslag til Udvalgs Nedsættelse, altsaa en parlamentarisk Kommission o. s. v., men subsidiært tiltræder han ovennævnte Forslag.

Det vil med andre Ord sige, at alle 4 Partier har tiltraadt den Ordning, som her er bragt i Forslag, og derfor maa jeg mene, at den højtærede Finansminister har været ikke saa lidt forkert underrettet, da han fremsatte den Beskyldning overfor et enkelt Parti, at man havde nægtet at deltage i et Arbejde, der vedrører Besparelser paa Finansloven.

L. D. Rasmussen: Blot den ganske korte Bemærkning, at da den Indstilling fra Underudvalget, der nu for et Øjeblik siden blev nævnt, kom til Behandling i Finansudvalget, hævdede der sig fra Venstres Side Røster om ikke at foretage sig videre før efter Valget. Derfor blev Sagen henlagt, og der skete ikke videre.